

**ΑΚΥΡΩΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ΄ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΡΗΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΚΟΠΗ ΚΑΤ΄ ΑΥΤΗΣ.**

Οι λόγοι αυτοί στρέφονται κατά του κύρους (όχι της διαταγής πληρωμής, παρά) της επιταγής προς πληρωμή (του άρθρου 924 ΚΠολΔικ), που την συνοδεύει. Στο αιτητικό της ανακοπής της αντιδίκου δεν ζητείται η ακύρωση και της επιταγής αυτής (παρά μόνον της διαταγής πληρωμής), ενώ και στην επικεφαλίδα της ρητώς αναφέρει η αντίδικος πως η ανακοπή της στρέφεται αποκλειστικώς κατά της διαταγής πληρωμής. Συνεπώς, οι ανωτέρω λόγοι πρέπει ν' απορριφθούν, ως αλυσιτελώς προβαλλόμενοι, ελλείψει ειδικού αιτήματος προς ακύρωση της επιταγής προς εκτέλεση, ενόψει της ρητής διατάξεως του άρθρου 160 § 1 ΚΠολΔικ, κατά το οποίο για την απαγγελία της ακυρότητας διαδικαστικής πράξεως, (εν προκειμένω της επιταγής προς εκτέλεση), από το δικαστήριο, **απαιτείται ο διάδικος να ζητεί ρητώς την κήρυξη της ακυρότητας αυτής¹**, διαφορετικά θεωρείται πως παραιτείται από το οικείο δικονομικό δικαίωμά του να προβάλει την ακυρότητα αυτήν, σύμφωνα με την θεμελιώδη δικονομική αρχή, που (εισάγει το άρθρο 106 ΚΠολΔικ και) ορίζει ότι το δικαίωμα διάθεσης του αντικειμένου της δίκης ανήκει αποκλειστικά στον διάδικο².

¹ ΑΠ 1306/1990 Ελλ-Δνη 1992,311 (και ιδίως σελ. 312).

² *Ορφανίδης*, στον ΚΠολΔικ των Κεραμέως/Κονδύλη/Νίκα, τ. Α΄ υπό το άρθρο 160 § 1 σελ. 383. ΕφΑθ 1195/1979 Ελλ-Δνη 1979, 251 (και ιδίως σελ. 252).